

Ook kapper kijkt voorbij de ziekte

Professionele opleiding in ziekenhuis leert kappers omgaan met kankerpatiënten

Martine CROONEN

Wie door kanker wordt getroffen, krijgt veel te verwerken. De behandeling ondermijnt het lichamelijke welbevinden, maar beïnvloedt ook iemands uiterlijk. Gelukkig bieden ziekenhuizen patiënten psychosociale begeleiding, inclusief in de zorg voor het uiterlijk, want ook die begeleiding draagt bij tot de eigenwaarde en het herstel.

„Vandaag wordt de zorg voor de patiënt in het ziekenhuis multidisciplinair en kwaliteitsvol georganiseerd”, zegt Jakob Jaeken van het Mechelse AZ Sint-Maarten. „Eenmaal buiten de muren valt de patiënt terug op de huisarts, eventueel thuiszorg en blijkt de oncologische kennis van andere dienstverleners minder vanzelfsprekend.”

Het Institute for Professional Care (IFPC) werkte een vorming uit die ook schoonheidsspecialisten en kappers een ruime bagage oncologische kennis meegeeft. „Kappers staan vaak weigerachtig tegenover klanten die in behandeling of herstellende zijn van kanker”, weet Katleen Vanderbeken van IFPC, „niet omdat ze hen geen warm hart toedragen, maar omdat ze bang zijn hen op een foutieve manier te behandelen.”

AZ Sint-Nikolaas in Sint-Niklaas leidde op die manier al schoonheidsspecialisten op en focust nu op een proefpro-

Ook de juiste zorg voor wat zichtbaar is, draagt bij tot het herstel. © Institute for Professional Care

ject voor kappers. „Ons oncologisch team biedt, in samenwerking met kankerorganisaties, al heel wat schoonheidsverzorging aan”, zegt zorgverantwoordelijke Ingrid Mels. „Met de nieuwe opleidingen kan de patiënt ook na de behandeling in het ziekenhuis genieten van gepaste zorg.”

De opleiding omvat een ervaringsperiode van 120 uur in het ziekenhuis en wordt grotendeels begeleid door het interne

oncologische supportteam. „De cursist maakt kennis met de bestralingsafdeling, de palliatieve zorgafdeling en het oncologische dagziekenhuis. Hij krijgt inzicht in het ontstaan en de behandeling van kanker en leert omgaan met de angst en het verlies bij de patiënt”, zegt Jakob Jaeken, die de vorming in AZ Sint-Maarten coördineert. Via een rollenspel leert de kapper correct communiceren met de klant.

Volgens Ingrid Mels zet de confrontatie met de patiënt de kapper aan zijn/haar beste beentje voor te zetten, terwijl een kappersbezoek voor de patiënt een laagdrempelige manier is om zijn/haar verhaal te doen.

„Mag kleuren of ontkrullen al? Welke hoofdmassage kan? Patiënten getuigen dat de begripvolle zorg van de kapper bijdraagt aan een positief zelfbeeld”, besluit Katleen Vanderbeken.

Vier gemeenten willen anders gaan wonen

Om sociale en klimaatredenen moeten we duurzamer gaan wonen. Dat betekent onder meer zuiniger omspringen met de krappe ruimte en de grondstoffen en wonen koppelen aan betere mobiliteit en stijgende zorgnoden. De provincie Antwerpen lanceerde onlangs het project geWOONtebreker. Een jaar lang zal de provincie de gemeenten Malle, Nijlen, Westerlo en Wijnegem begeleiden bij een participatief project waarbij de inwoners en het lokale bestuur met een specifiek woonthema zullen werken.

„Het thema is eigen aan de gemeente, maar speelt ook elders”, zegt Mariska Vonck. Zij coördineert het project voor de provincie. „Die overdraagbaarheid naar andere gemeenten maakt het als provincie interessant. Ook onderling pikken de gemeenten veel van elkaar op.”

De kiem van geWOONtebreker ligt eigenlijk in Beerse. Daar deed van 2011 tot 2013 een project, met steun van de provincie Antwerpen, de inwoners nadenken over *wonen in de toekomst* en met welke gewoonten daarvoor gebro-

Provincie Antwerpen coördineert project geWOONtebreker

ken moest worden. „Daar kwam veel uit, ook al voelden we dat er nog veel inzat”, zegt Vonck. „Wij wilden die oefening doen met lokale besturen, mandatarissen en ambtenaren en ‘wonen’ ruimer bekijken. We moeten anders gaan wonen, maar hoe doe je dat als lokaal bestuur? Zij moeten het uiteindelijk realiseren.”

De vier betrokken gemeenten hebben elk hun doelstelling. Malle gaat na hoe wonen in zowel goedgelegde verkavelingen als de dorpskern kan worden verdicht. Nijlen wil zijn inwoners bewuster laten omgaan met duurzame lokale mobiliteit en dat doortrekken naar woonprojecten. Westerlo zoekt een oplossing voor de vraag hoe je de zorg kunt organiseren voor een verouderende bevolking, zowel in de kern als in de deeldorpen. Wijnegem probeert ondanks de toenemende druk vanuit de stad Antwerpen de eigenheid te bewaren door de wijk Oud-Wijnegem een eigen gezicht te geven en kindvriendelijk te maken.

„Wat de vier verbindt, is dat het participatieve proces wil aanzetten tot een *mind switch*, een mentaliteitswijziging. Het verhaal dat voorafgaat aan het ruimtelijk resultaat is wat voor ons telt”, verduidelijkt Vonck.

De vier gemeenten dragen financieel bij aan geWOONtebreker en de provincie zet met de hulp van een gespecialiseerd bureau voor elke gemeente een aanpak op maat uit. Volgend jaar wordt het resultaat gebundeld in een inspiratieboek dat andere gemeenten kan aansporen tot een zelfde *switch*. (PV)

Meer via mariska.vonck@provincieantwerpen.be of 03 240 56 58.

Advertentie

Stichting ONZE KLEINE WEESKINDEREN
Schenk een kind een nieuw leven

Word WereldOuder en beleef een unieke peterschapservaring!

Like en volg ons!
tel. 02 721 64 61 • www.weeskinderen.be • BE74 4317 1733 8107

PETERSCHAPSAANVRAAG

Mej. Mr. Mevr.

Naam + Voornaam:

Straat:

Nr Bus

Postcode:

Gemeente:

E-mail:

Tel. / GSM

Geboortedatum:/...../.....

Door de recente gebeurtenissen en de hoge noden, stellen wij u voor een peterschap aan te gaan voor een kindje uit Haïti.

Haïti

Ander land (Mexico, Peru, Bolivia, Guatemala, El Salvador, Honduras, Nicaragua, Dominicaanse Republiek):

Ik aanvaard een kind met een fysieke en/of mentale beperking te steunen.

Ik verbind mij ertoe maandelijks te storten:

€ 28 € (minimum € 28)

Ik beheers de taal: Frans (Haïti) Spaans Engels

Indien u de landstaal niet kent, zorgen wij voor de vertaling.

Terug te sturen naar onderstaand adres:
Heydenberglaan 45/5
1200 Brussel